

A horata, koito bjaha zatvorili Juraj, stradaha ot razlichni predraszydyci. Kato se pochne ot naj-malkite, za koito e trudno da se kazhe kakvo sa, i se stigne do naj-golemite, koito pyk predizvikvat drugi trudnosti pri opredeljaneto im. A znaem, che vsjako opredelenie e uslovno. Mozhe da ima sravnitelno naj-izcherpatelno, ili pyk obratno – naj-nepylno opredelenie na njakakvo ponjatie. No absolutno pylno, obektivno poglednato, ne e nito edno nauchno opredelenie. To ne mozhe da ni dade vsichko za dadeno javlenie, kato go izcherpi dokraj.

I taka, Juraj beshe sred mnogo neblagoprijatni uslovija.

Vednaga v glavata mu zapochnaha da se izrezhdat naj-razlichni planove za bjagstvo.

Ako zapochneshe da kreshti i nadzirateljat-sanitar go chueshe, shtjaha da se vturnat vytre oshte pone dvama-trima i otnovo da mu navlekat usmiritelna riza.

Syshtijat rezultat – ako zapochneshe da blyska, no njamashe po kakvo. Vsichko beshe s meka izkustvena oblicovka.

Da se izmykne prez prozoreca na tavana – syshto beshe nevyzmozchno – beshe visoko dori i za chovek s ryst 2,50 m.

Krevat njamashe. Absolutno nikakyv predmet ne se namirashe v тази dupka. Nishto. Samo toj – bezpomoshthen fizicheski. No...

No ne i azovo.

Sled pyrvoto svivane, azovete izvednyzh usiliha dejnostta si.

Juraj se sysredotochi.

Dori i Sritja beshe usetila tova, makar i njakak smytно.

Sanitarjat ot otdelenieto, v koeto beshe Juraj izvednyzh pochuvstva neshto kato nespokojstvo. Toj imashe

neunishtozheni azove, koito usetiha blizostta na drugi, izkljuchitelno moshtni.

Nespokojstvoto na dezurnija sanitar se uvelichavashe. Hvana go pyrvo jad na nachalnicite mu. Dori i samijat toj ne znaeshe za kakvo.

Sled izvestno vreme zapochna da proverjava prez otvori na vratite kak sa pacientite.

Shtom stigma do Juraj nespokojstvoto mu se uvelichi. Sanitarjat ne znaeshe dali tova e symnenie za neshto neredno ili prosto e ot umora, vyzmozhna v tozi kysen chas.

Otnachalo pomisli, che ima neshto symnitelno v spokojstviето na Juraj, kojto beshe sednal v sredata na kilijata.

V tozi moment azovete zapochnaha da dejstvat.

Juraj, usetil che go nabljudavat, premina kym bezumno smel plan.

Napravi chelna stojka, a sled tova se izpravi na ryce i zapochna da hodi iz kilijata, kato ritashe s krak prozorchetto na shpionkata. Tova se povtoreti deset pyti, a prez cjaloto vreme sanitarjat nabljudavashe, stavashe vse po-ozadachen.

Na edinajsetija pyt Juraj ritna dosta silno prozorchetto, no tozi pyt s toka na obuvkata si. I uspjа – schupi go, koeto predizvika momentalnata reakcija na poveche jadosanija, otkolkoto smajan sanitar. Toj vryhletja v kilijata, kato smjatashe, che shte se spravi sam s Juraj.

No vyobshte ne beshe predvidil.

Ot syshtata poza – stojasht na ryce – Juraj mu nanese silen ritnik v liceto, sled tova se nameri otgore mu, a sled chasti ot sekundata sanitarjat beshe v bezsyznanie.

Kljuchovete sa v rycete na Juraj. Toj zakljuchva kilijata, v kojato ostavja sanitarja, bez prestilka, lezhasht kato zaspal.

Sled tova pytjat na begleca vodi kym tymnite ulici na pokrajninite, kydeto beshe zatvoryt mu.

Izliza dosta lesno prez tjasnata vynshna vrata, na kojato njama nikakvo prepjatstvie.

Vdishva dylboko svezhija noshten vyzduh. Uhanijata na proletta mu vryshtat spomenite.

Toj e tam – na stadiona, a kym nego sa nasocheni tymnite dula. Petnistite halati postepenno blednejat. Na tjahno mjasto toj vizhda ogromnata tylpa na ploshtada. Ne tylpa, a more, zhivo kato syvest.

Juraj krachi byrzo.

Prestilkata na sanitarja izchezva v kofa za smet.

Do razsymvane ima vreme, no polunosht e minalo.

Juraj e v neizvestna svoboda.

A tova e uzhasno.

Za vseki, kojto njama azovata sila na Juraj Acej.

Predstavjam si, che njakoj ot vas me pita: “Koj e ljubimijat ti geroj, ako ne vzemem pred vid Juraj?”

Vizhte kakvo. Az njamam edin opredelen ljubim geroj. No ne che ne znam kakyv da byde ili che se dvoumja, Syvsem, syvsem ne! Ot istoricheskite lichnosti naj-goljamo vpechatlenie sa mi napravili Vasil Levski i kapitan Petko vojvoda. Dosta knigi sym izchel, za da si izbera samo edin-edinstven geroj ot tjah. Bih si izbral, da rechem, kapitan Nemo.

Juraj Acej sychetava v sebe si kachestvata i na trimata. Njama da gi izrezhdam. Ako ne znaete koj e kapitan Petko vojvoda, otidete vyv Varna, shte vidite pametnika mu pred kino “Trakija”. Za Levski ne e nuzhno da vi kazvam absolutno nishto. Ne obicham da hvalja njakogo, bilo toj i naj-velikija chovek. I vsichki izlishni naduti frazi za njakoj ne nosjat nikakva polza. Levski e Levski – i za men, i za naroda, i za cjaloto chovechestvo. A shto se otnasja do kapitan Nemo, to prochetete Zhul Vern. Toj e edin ot naj-ljubimite mi pisateli.